

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **Ing. Stanislav Stehlík, INEX**, místem podnikání Divadelní 151/6, 301 21 Plzeň, IČ 12401188, zastoupený Mgr. Marianem Francem, advokátem se sídlem Škroupova 10, 301 00 Plzeň, proti žalovanému: **Česká obchodní inspekce**, se sídlem Štěpánská 15, 120 00 Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 1. 2009, č. j. ČOI 17103/2008/0100/1000/05/08/2009/Vo/Št, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 6. 2012, č. j. 7 Ca 95/2009 – 18,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozsudkem ze dne 20. 6. 2012, č. j. 7 Ca 95/2009 – 18, zamítl Městský soud v Praze žalobu, jíž se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného správního rozhodnutí. Uvedený rozsudek městského soudu napadl žalobce (dále též „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností. V záhlaví kasační stížnosti byla sice jako žalobce označena INEX-cestovní kancelář s. r. o., nicméně soud z kontextu kasační stížnosti a plné moci založené v soudním spisu dovodil, že se zjevně jedná o chybu v psaní a že stěžovatelem je míněn Ing. Stanislav Stehlík, INEX.

[2] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 2. 10. 2012, č. j. 1 As 135/2012 – 16, stěžovatele vyzval, „*aby ve lhůtě 7 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek (podle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů) za kasační stížnost, který činí podle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků částku 5000 Kč.*“ Současně stěžovatele poučil, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví. Toto usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno do datové schránky dne 8. 10. 2012. Na výzvu k zaplacení soudního poplatku stěžovatel ve stanovené lhůtě nereagoval.

[3] Podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Z ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích, vyplývá, že poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

[4] Do dnešního dne stěžovatel soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti nezaplatil ani nepožádal soud o osvobození od soudních poplatků. Lhůta stanovená ve výzvě ze dne 2. 10. 2012 přitom uplynula dne 15. 10. 2012. Ve lhůtě stanovené Nejvyšším správním soudem (ani následně) tedy stěžovatel soudní poplatek neuhradil, a soud proto řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil. O tomto následku byl stěžovatel v usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 135/2012 – 16 poučen.

[5] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. října 2012

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu